

200705325/1.

Datum uitspraak: 25 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/47953 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 29 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 27 augustus 2007 de aan het individuele ambtsbericht van 5 augustus 2005 ten grondslag liggende stukken overgelegd en op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten daarvan.

Op 5 september 2007 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij onderscheiden brieven van 7 september 2007 en 11 september 2007 hebben de staatssecretaris en appellante toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

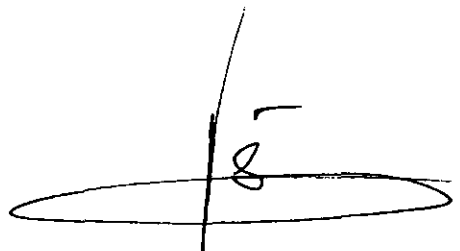
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

154-523.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 05/47953

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 29 juni 2007

inzake

geboren op
staatloos,
verblijvende te
eiseres,
mede namens haar drie minderjarige kinderen,
gemachtigde mr. I.M. van Kuilenburg,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. X.J. Polak.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 29 september 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 25 mei 2007, waar eiseres is verschenen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 29 september 2005 in rechte stand kan houden.
2. Ter onderbouwing van haar aanvraag heeft eiseres – kort samengevat – het volgende aangevoerd. De echtgenoot van eiseres was chauffeur van het hoofd van een speciale politie-eenheid in Armenië. Op een dag heeft hij documenten van zijn baas gestolen. Eiseres werd hierna wegens medeplichtigheid gearresteerd. Tijdens haar detentie is zij verkracht door een

AWB 05/47953

2

politieagent. Daarom en omdat de Armeense autoriteiten een opsporingsbevel tegen haar hebben uitgevaardigd heeft eiseres Armenië verlaten.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder doet zijn standpunt steunen op het individueel ambtsbericht (hierna: ambtsbericht) van 5 augustus 2005.

4. In beroep heeft eiseres allereerst aangevoerd dat verweerder haar ten onrechte heeft tegengeworpen dat zij toerekenbaar ongedocumenteerd is nu verweerder hierbij gebruik heeft gemaakt van een ontoelaatbare cirkelredenering. Voorts heeft eiseres het ambtsbericht van 5 augustus 2005, alsmede de conclusie die verweerder daaraan heeft verbonden, betwist en heeft zij gesteld dat wat zij heeft verklaard wel op waarheid berust. Eiseres heeft tevens aangevoerd dat ze geen redelijke termijn heeft gekregen om tegenbewijs te leveren tegen de inhoud van het ambtsbericht. In dit verband heeft eiseres tevens een beroep gedaan op het zorgvuldigheidsbeginsel. Tot slot heeft eiseres medische informatie betreffende haar zoon, en zichzelf, overgelegd.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden bezien.

7. Verweerder heeft zich in de eerste plaats op het standpunt gesteld dat eiseres onvoldoende documenten heeft overgelegd om haar identiteit en nationaliteit te kunnen vaststellen. Als redenen voor het niet overleggen van deze documenten heeft eiseres aangevoerd dat haar paspoort door de politie is ingenomen nadat zij werd gearresteerd, en dat haar geboorteakte en die van haar drie zoons, alsmede haar huwelijksakte thuis zijn achtergebleven omdat zij moesten vluchten. Verweerder acht deze redenen, onder verwijzing naar zijn hierna uiteengezette standpunt over de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres aangaande haar identiteit en asielmotieven, onvoldoende. Hetgeen eiseres in de zienswijze heeft aangevoerd geeft verweerder geen aanleiding zijn standpunt ter herzien.

8. Eiseres is het niet eens met voorgaande standpuntbepaling omdat verweerder daarbij in haar visie gebruik heeft gemaakt van een ontoelaatbare cirkelredenering. De rechtbank stelt vast dat zich hier de situatie voordoet dat het antwoord op de vraag of eiseres al dan niet toerekenbaar ongedocumenteerd is, afhankelijk is van het antwoord op de vraag of het

asielrelaas van eiseres geloofwaardig kan worden geacht. Naar het oordeel van de rechtbank vereist de zorgvuldigheid in een dergelijke situatie dat het asielrelaas op zijn eigen merites wordt beoordeeld, alvorens wordt geoordeeld over de toepasselijkheid van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Blijkens hetgeen hierna bij de inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas wordt overwogen, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is. De rechtbank verwijst naar rechtsoverweging 21.

9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren haar niet kan worden toegerekend.

10. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

11. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit echter op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiseres deze positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.

12. Het geschil spits zich toe op de vraag of verweerder bij het nemen van het bestreden besluit uit heeft mogen gaan van de juistheid van het in deze zaak uitgebrachte ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 5 augustus 2005 en welk gewicht aan de daarin neergelegde bevindingen kan worden gehecht.

13. In het ambtsbericht wordt als resultaat van een in Armenië verricht onderzoek het volgende vermeld. (1) Bij de voor woonregistratie verantwoordelijke autoriteiten in Armenië staat geen persoon met de naam van eiseres geregistreerd op het adres

appartement nummer te (Bij de aangezochte buurtbewoners van het adres die elkaars geschiedenis over het

algemeen kennen, is een persoon met de naam van eiseres niet bekend. De aangezochte buurtbewoners, van wie één persoon langer dan vijf jaar op het adres woonachtig zegt te zijn, kennen geen Azeri buurtbewoner die zijn naam veranderd heeft.

en 4) Het is niet mogelijk gebleken na te gaan of eiseres op

gehuwd is. Evenmin is mogelijk gebleken de etniciteit van vast te stellen en

na te gaan of hij zijn achternaam heeft veranderd. (5) De aangezochte medewerkers en ex-medewerkers van de politie te kennen geen persoon met de naam

die als chauffeur bij de politie te

werkzaam is geweest.

Overigens bestaat bij de politie te geen zesde afdeling. (6 en 7)

Het is niet mogelijk te achterhalen of de echtgenoot van eiseres door de Armeense

autoriteiten gezocht wordt voor het plegen van een strafbaar feit. (8) Het is niet mogelijk gebleken te onderzoeken of de echtgenoot van eiseres is doodgeschoten door de Russische politie in de provincie (9) Een persoon met de naam van eiseres is in de periode

1986 tot maart 1991 niet als sleutelbeheerster op het politiebureau van

werkzaam geweest. (10) Het is niet mogelijk gebleken vast te stellen of eiseres

in december 1998 in

is gearresteerd. (11) Het is niet mogelijk

gebleken na te gaan of eiseres door de Armeense autoriteiten gezocht wordt voor het plegen van een strafbaar feit. (12) Omdat bij de voor paspoortregistratie verantwoordelijke

AWB 05/47953

4

autoriteiten geen persoon met de naam van eiseres geregistreerd staat, is het niet mogelijk gebleken vast te stellen of aan eiseres op enig moment een Armeens paspoort is uitgereikt. Evenmin is het mogelijk gebleken na te gaan of aan de echtgenoot van eiseres op enig moment een Armeens paspoort is uitgereikt.

14. De rechtbank stelt voorop dat ingevolge vaste jurisprudentie een ambtsbericht als een deskundigenbericht heeft te gelden en dat van de juistheid van de daarin neergelegde informatie mag worden uitgegaan, tenzij er concrete aanwijzingen bestaan dat aan de juistheid of de volledigheid daarvan moet worden getwijfeld. Dit uitgangspunt geldt ook ten aanzien van individuele ambtsberichten.

15. Verweerder heeft bij brief van 11 augustus 2005 te kennen gegeven dat hij, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het ambtsbericht, tot de conclusie is gekomen dat dit qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Op zichzelf heeft verweerder derhalve voldaan aan zijn uit artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) voortvloeiende verplichting om zich aan de hand van de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken zelf een oordeel te vormen omtrent de zorgvuldigheid waarmee het tot stand is gekomen.

16. In beroep heeft eiseres niettemin de waarde van het ambtsbericht alsmede de daaruit door verweerder getrokken conclusie betwist.

17. Allereerst heeft eiseres ten aanzien van het ambtsbericht aangevoerd dat zij, ondanks een verzoek daartoe in de zienswijze van 21 september 2005 en een brief van 28 september 2005, geen redelijke termijn heeft gekregen om tegenbewijs te leveren tegen de inhoud van het ambtsbericht van 5 augustus 2005. De rechtbank overweegt hiertoe dat, daargelaten of de aan eiseres verleende termijn al dan niet als een redelijke kan worden aangemerkt, eiseres in de beroepsfase alsnog het door haar vergaarde tegenbewijs heeft kunnen inbrengen en dat verweerder hierop heeft gereageerd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet in haar processuele belangen is geschaad.

18. Vervolgens heeft eiseres ter betwisting van de waarde van het ambtsbericht het volgende aangevoerd. (1) Het onderzochte adres is het adres van de ouders van eiseres. Zij zijn al jaren overleden. Het is mogelijk dat het adres op naam van de ouders van eiseres staat en niet op die van haar. Dit staat echter niet vermeld. (2) De aangezochte buurtbewoners zijn op één persoon na korter dan vijf jaar op het adres woonachtig. Aangezien eiseres in 1998 is vertrokken uit Armenië kunnen deze personen haar niet kennen. Ook is het goed mogelijk dat de buurtbewoner die er langer dan vijf jaar woont pas na het vertrek van eiseres is komen wonen. (3 en 4) Nu het niet mogelijk is gebleken om na te gaan of eiseres op met gehuwd is en de etniciteit van vast te stellen, zonder dat duidelijk is waarom dit niet mogelijk was noch waar is gezocht, is dus onduidelijk of daarmee uitgesloten kan worden dat eiseres wel de waarheid heeft gesproken. (5) Onduidelijk is of de aangezochte personen in een positie zijn om uitspraken te kunnen doen. Niet staat vermeld of zij acht jaar geleden ook al op deze plek werkten en of ze een persoon met de naam kenden. Overigens staat er niet vermeld of de zesde afdeling acht jaar geleden misschien wel bestond. (6 en 7) Eiseres verwijst naar hetgeen naar voren is gebracht onder 3 en 4. Onduidelijk blijft hoe en waar onderzoek is gedaan en waarom het niet mogelijk bleek informatie te krijgen. (8) idem. (9) Er staat niet vermeld waarop de minister van Buitenlandse Zaken deze conclusie baseert. Welk onderzoek is verricht en

AWB 05/47953

5

waar, is onduidelijk. (10 en 11) Onduidelijk blijft hoe en waar onderzoek is gedaan en waarom het niet mogelijk bleek informatie te krijgen.

19. Tevens heeft eiseres ter betwisting van de waarde van het ambtsbericht overgelegd:
- een verklaring uit het Centraal Archief van de Burgerlijke Stand te Moskou; met daarin haar naam, adres en afgifte datum van haar paspoort;
 - een verklaring van de Dienst Sociale Woningbouw te Armenië waarin staat vermeld dat eiseres stond ingeschreven op de
 - een verklaring van het politiekorps district waarin staat vermeld dat daar werkzaam is geweest.

20. Na met overeenkomstige toepassing van artikel 8:29 van de Awb – in welk verband partijen toestemming hebben verleend als bedoeld in het vijfde lid – kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de onderliggende stukken van het ambtsbericht is ook de rechtbank van oordeel dat verweerder van de juistheid (van in elk geval een gedeelte) van de daarin weergegeven onderzoeksbevindingen mocht uitgaan en dat deze bevindingen de conclusie in het bestreden besluit, inhoudende dat geen geloof gehecht wordt aan (in elke geval) de verklaringen van eiseres omtrent haar asielmotieven, kunnen dragen.

21. Dienaangaande overweegt de rechtbank dat eiseres niet onderbouwd heeft betwist dat uit het onderzoek door de minister van Buitenlandse Zaken is gebleken dat de echtgenoot van eiseres niet bij de politie in werkzaam is geweest en dat de zesde afdeling niet bestaat. De enkele ten aanzien van dit punt gemaakte opmerkingen van eiseres zijn onvoldoende om aan te merken als concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid hiervan. Dit is voldoende om het standpunt van verweerder dat geen geloof kan worden gehecht aan eiseres' verklaringen omtrent haar arrestatie en haar verdere vrees voor vervolging door de Armeense autoriteiten te kunnen dragen. Immers hiermee is de basis van de door eiseres aangevoerde problemen die uiteindelijk tot haar vertrek uit Armenië hebben geleid weggevallen. Hetgeen eiseres tegen de overige punten van het ambtsbericht heeft ingebracht, wat daar ook van zij, kan hieraan niet afdoen. In dit verband verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 augustus 2006 (nummers 200510058/1 en 200510062/1, LJN: AY6464), waaruit volgt dat ook aan een gedeelte van een ambtsbericht waarde kan worden toegekend. Gelet op voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.

22. In beroep heeft eiseres overgelegd een behandelplan (WGBO) aangaande haar zoon, , geboren op opgesteld door J. van Klaveren, psycholoog/psychotherapeut bij de GGZ Herlaarhof te Vught en gedateerd 5 december 2005, alsmede een behandelplan (WGBO) aangaande zichzelf, opgesteld door behandelcoördinator Van de Brand, werkzaam bij de Reinier van Arkelgroep en gedateerd 7 mei 2007.

23. Voor zover eiseres door overlegging van deze medische informatie een beroep heeft willen doen op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank als volgt.

24. Zoals uit jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de mens (EHRM) blijkt, kan er onder omstandigheden sprake zijn van een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de

27 JUL 2007 13:58

AWB 05/47953

6

fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), indien er sprake is van een zeer ernstige medische problematiek en terugzending naar het land van herkomst tot gevolg kan hebben dat er voor de vreemdeling volstrekt onvoldoende medische verzorging en opvang mogelijk is. De rechtbank verwijst onder meer naar de uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997, RV '97/70 en 6 februari 2001, JV '01/103

25. Naar het oordeel van de rechtbank is in casu geen sprake van zeer ernstige medische problematiek in vorenbedoelde zin. Gelet op de hoge eisen die artikel 3 van het EVRM stelt, zijn er onvoldoende aanknopingspunten om schending van voornoemd artikel aan te nemen.

26. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

27. Gezien het voorgaande komt eiseres niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

28. Het beroep is derhalve ongegrond.

29. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 05/47953

7

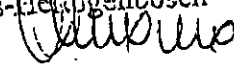
Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van P.L.M.M. Mulders als griffier en uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2007.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Heerengenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

- 3 JULI 2007

gelijk*

ADVOCATEN | DEN BOSCH

mw. mr. R.P. van Eimpel-Bouman

mw. mr. I.M. van Kuilenburg

mr. R.H.T. van Boxmeer

mw. mr. Y.E. Verkouter

mw. mr. E. van den Hombergh

advocaten

mw. E. Hendriks

mw. R. Hooghuis

secretariaat

PER TELEFAX 070-3651380

griffier van de Raad van State
afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenrecht
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
DEN BOSCH	
27 JUL 2007	
ZAK: 5325	
BEHANDELD DO:	PAR:

Den Bosch, 27 juli 2007

Grievens hoger beroep

inzake mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen
/ IND Den Bosch GCPV
betreft 0406.18.0142 / hoger beroep
ons kenmerk 00004028/IK/IK

Edelachtbare heer / vrouwe,

* Appellante, mevrouw en haar minderjarige kinderen, geboren op [] en van onbekende nationaliteit, woonachtig aan de [] in [] en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr I.M. van Kuilenburg van Gelijk Advocaten, kantoorhoudende aan de Smalle Haven 151, Postbus 1138, 5200 BD Den Bosch, dient hierbij een hoger beroepschrift in. Mr. I.M. van Kuilenburg is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep, met recht van substitutie.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat wij nog niet beschikken over een rekening courant ik verzoek u dan ook eventuele griffierechten te declareren middels een accept giro

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Bosch van 3 juli 2007 (AWB 05/47953) waarin deze het beroep van appellante ongegrond verklaard. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellante is van mening dat er in onderhavige procedure *vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin*

beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellante derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000

De aangevallen uitspraak

Grief 1

In rechtsoverweging 20 en volgende overweegt de rechtbank, kort samengevat, dat verweerder van de juistheid van (in ieder geval een gedeelte van) het individueel ambtsbericht mocht uitgaan en dat deze bevindingen de conclusie in het bestreden besluit, inhoudende dat geen geloof hoeft te worden gehecht aan de verklaringen van eiseres over haar asielmotieven, kunnen dragen.

Eiseres kan zich hierin niet vinden. Op grond van artikel 3.2 AwB dient het bestuursorgaan dat gebruik maakt van een deskundige adviseur zich ervan te vergewissen dat het door de adviseur verrichte onderzoek op deugdelijke en zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Uit de adviezen dient te blijken op basis van welke gegevens deze tot stand zijn gekomen en welke procedure tot bij het tot stand brengen van de adviezen is gevolgd.

Indien verweerder in zeer vergaande mate zoals in deze zaak is gebeurt afgaat op de conclusies uit het Ambtsbericht dan brengt de vergewisplicht ex artikel 3:2 met zich mee dat verweerder zich ervan dient te vergewissen dat het rapport niet zodanige gebreken vertoont dat ze daarop besluitvorming niet mede kan. Eiseres is van mening dat de betrouwbaarheid van het Ambtsbericht, gezien het aangebrachte bewijs, dermate is aangetast dat er concrete aanknopingspunten zijn ontstaan voor de Minister om te twijfelen aan de juistheid van het Ambtsbericht. Hiermee is een onderzoeksverplichting ontstaan, op basis van artikel 3:2 AwB, waaraan de Minister in casu onvoldoende invulling heeft gegeven.

***** Uit de beschikking blijkt dat de Minister, op basis van de conclusies uit het Ambtsbericht, de volgende punten ongeloofwaardig heeft geacht.

- Eiseres zou niet ingeschreven hebben gestaan op het opgegeven adres
- De naam van eiseres zou niet bekend zijn bij de voor paspoortregistratie verantwoordelijke autoriteiten
- Gebleken zou zijn dat eiseres niet werkzaam is geweest op het politiebureau van Etchmiadzen
- Gebleken zou zijn dat er, op het politiebureau van Etchmiadzen, geen persoon bekend zou zijn met de naam van de echtgenoot van eiseres.

In de procedure heeft eiseres, middels authentieke en gelegaliseerde documenten van de autoriteiten van Armenië en Rusland, aan kunnen tonen dat de eerste drie punten niet kloppen.

Ze heeft een gelegaliseerde verklaring van de Dienst Sociale Woningbouw te Armenië overlegd waaruit blijkt dat ze staat ingeschreven op het opgegeven adres. Hiermee is punt 1 weerlegd.

Ze heeft een gelegaliseerde verklaring van het centraal archief van de Burgerlijke stand van Moskou overlegd (dit in verband met de registratie gedurende de Sovjettijd) met

21. JUL. 2007 13:50

daarin haar naam, adres en afgiftedatum van haar (Sovjet-) paspoort. Hiermee is punt 2 weerlegd.

Ze heeft een gelegaliseerde verklaring overlegd van het politiekorps District Armavir waarin staat vermeld dat zij inderdaad aldaar werkzaam is geweest. Hiermee is punt drie weerlegd.

Hiermee is aangetoond dat 3/4^e deel van de overwegingen in de beschikking niet berust op waarheid, althans zijn door eiseres concrete aanknopingspunten ingebracht om te twijfelen aan de volledigheid en juistheid van het individueel ambtsbericht.

Zeker gezien de aard van de onderzochte feiten, feiten immers die eenvoudig kunnen worden onderzocht door het register van de autoriteiten te lichten, zou nader onderzoek noodzakelijk zijn. Immers, als de onderzoeker daadwerkelijk en zorgvuldig onderzoek had gedaan dan zou deze niet tot de conclusie hebben kunnen komen dat eiseres niet ingeschreven stond bij de autoriteiten en niet bekend was bij de haar ex-werkgever. Dit roept toch behoorlijk vragen op over de zorgvuldigheid en diepgang van het onderzoek op zichzelf en daarmee over het 'overgebleven' deel van het Ambtsbericht.

Toch heeft de rechtbank besloten dat verweerder diens oordeel mocht baseren op het overgebleven deel van het Ambtsbericht, namelijk de vraag of de echtgenoot van eiseres inderdaad ook werkzaam was geweest bij de politie. Eiseres vindt het onbegrijpelijk dat een beschikking, waarvan drie van de vier pijlers in belangrijke mate zijn aangetast, toch in stand kan blijven. De basis van de beschikking is immers bijzonder smal geworden, dermate smal dat niet zonder nader onderzoek van de betrouwbaarheid kan worden uitgegaan.

Een en ander klemmt nog meer omdat de rechtbank haar in een onmogelijke positie plaatst. Zij kan van de autoriteiten weliswaar informatie uit de registers doen opvragen over zichzelf, voor een derde –in dit geval haar partner- is dat anders. Het is voor haar dan ook onmogelijk om het bewijs te leveren wat volgens de rechtbank noodzakelijk zou moeten zijn.

Eiseres is van mening dat het oordeel van de rechtbank, gezien het bovenstaande, onbegrijpelijk is, althans onvoldoende gemotiveerd is waarom de handelwijze van Minister niet in strijd is met diens vergewisplicht.

Conclusies

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellante in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellante dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellante uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;

- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat appellante als vluchteling dient te worden toegelaten, althans haar een verblijfsvergunning op één van de andere genoemde gronden zal worden verleend, ex artikel;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend,

Mw. mr. T.M. van Kuilenburg
~~bepaaldelijk~~ gevolmachtigde

b/a. mr. mr. Y.E. Verkouter

*